

**הסכם בדבר מתן תגמולים למי שנפגע מפעולות איבה בתקופה שמיום ט"ז בכסלו
התש"ח (29 בנובמבר 1947) ועד יום ד' באייר התש"ח (13 במאי 1948)¹**

שנערך ונחתם בירושלים ביום ב' בניסן התשמ"ב (26 במרס 1982)

בין

ממשלת ישראל בשם מדינת ישראל (להלן - הממשלה), המיוצגת על ידי פרופ' עזרא סדן, המנהל הכללי של משרד האוצר ואיתן רף, החשב הכללי

מצד אחד

לבין

המוסד לביטוח לאומי (להלן - המוסד), המיוצג על ידי רפאל רוטר, המנהל הכללי של המוסד

מצד שני

הואיל וברצון הממשלה ליתן תגמולים, בהתאם לתנאים שבהסכם זה להלן, למי שנפגע מפעולות איבה בתקופה שמיום ט"ז בכסלו התש"ח (29 בנובמבר 1947) עד ליום ד' באייר התש"ח (13 במאי 1948);

והואיל והמוסד הסכים לבצע את התשלום התגמולים לפי ההסכם לאחר מילוי התנאים האמורים בסעיף 200 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968;

לפיכך הגיעו הצדדים להסכם כדלקמן:

1. המבוא

דברי המבוא מהווים חלק בלתי נפרד מגוף ההסכם.

2. הגדרות

בהסכם זה -

"פגיעת איבה" - פגיעה מפעולות איבה של כוחות צבאיים או צבאיים למחצה או בלתי סדירים של מדינה או ארגון שהיו עויינים לישוב היהודי בארץ ישראל או מפעולות איבה שבוצעו תוך סיוע לאחד מאלה, בשליחותם או מטעמם או על מנת לקדם את מטרותיהם (לכולם ייקרא להלן - כוחות אויב).

"נפגע" - מי שנפגע פגיעת איבה ומתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא אזרח ותושב ישראל בעת הגשת הבקשה לתגמול לפי ההסכם;

¹ . תוקן: י"פ 2916, כ"ב באייר התשמ"ג, 5.5.1983;
י"פ 3115, ה' בחשון התשמ"ה, 31.10.1984;
י"פ 3493, כ"ה בתשרי התשמ"ח, 18.10.1987;
י"פ 4204, י"ב בניסן התשנ"ד, 24.3.1993;
י"פ 2813, כ"ג באייר התשמ"ב, 16.5.1982.

(2) מיום ה' באייר התש"ח (14 במאי 1948) ועד ליום הגשת הבקשה לתגמול לפי ההסכם היה תושב ישראל והיה בישראל ברציפות עד לאותו מועד; לענין זה לא יראו כאילו נפסקה הרציפות אם שהה הנפגע מחוץ לישראל תקופה שאינה עולה על 4 שנים, בין בהמשך אחד ובין בכמה המשכים, וכן אם שהה תקופה ארוכה יותר לצורכי לימודים או בשליחות המדינה או מטעם גוף ציבורי בישראל;

(3) נפגע במקום שהיה אותה שעה בשליטת מוסדות הישוב היהודי בארץ ישראל או בשליטת יחידה שעל השירות בה הכריז שר הבטחון כעל "שירות צבאי" לצורך חוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 [נוסח משולב] (להלן - חוק הנכים), כאמור בפסקה (2) להגדרת "שירות צבאי" שבסעיף 1 לחוק הנכים או שנפגע בעת מעבר ממקום כאמור אל מקום אחר כאמור.

3. זכאות לתגמולים

(א) נקבעה לנפגע דרגת נכות יציבה שאינה פחותה מ-10%, ישלם לו המוסד תגמולים והטבות כאילו הוכר כנכה מפגיעת איבה לפי חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970 (להלן - חוק נפגעי איבה).

(ב)³

(1) גרמה פגיעת איבה למותו של נפגע, תהיה אלמנתו זכאית לתגמול כאילו הוכרה כאלמנה לפי חוק נפגעי איבה.

בסעיף זה, "אלמנה" - מי שהיתה אשתו של הנפגע בשעת פטירתו ולא נישאה מחדש לאחר הפטירה, אם מתקיים בה האמור בפסקה (2) להגדרת "נפגע" בשינויים המחוייבים, בתקופה שמיום הפטירה ואילך;

(2) האמור בפסקה (1) יחול גם על אלמנתו של מי שנפטר לפני יום ב' בניסן התשמ"ב (26 במרס 1982), כתוצאה מפגיעת איבה שארעה באחד מהמקומות האמורים בפסקה (3) להגדרת "נפגע", וממועד פגיעתו ועד לפטירתו נתקיים בו האמור בפסקה (2) להגדרת נפגע, בשינויים המחוייבים.

4. קביעת דרגת נכות

דרגת הנכות של נפגע לענין הסכם זה תיקבע על פי אותם מבחנים ולפי אותם כללים, לפיהם נקבעת דרגת נכות של מי שנפגע בפגיעות איבה לפי חוק נפגעי איבה.

5. רשות מאשרת וועדת עררים

(א) הרשות המאשרת שמונתה מכוח סעיף 10 לחוק נפגעי איבה תשמש גם כרשות שבסמכותה לאשר כי פגיעה שאירעה היא פגיעת איבה כמשמעותה בהסכם זה.

² ס' 3(א) - זכאות לתגמולים - בתיקון מיום 1.4.83 שונה הסעיף לכדלקמן:

(1) בסעיף קטן (א), במקום "מ-70%" בא "מ-50%";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "ועד 69%" בא "ועד 49%".

בתיקון מס' 4 מיום 21.2.94 שונה הסעיף ל- בסעיף קטן (א), במקום "מ-50%" בא "מ-10%".

³ ס' 3(ב) - סעיף קטן (ב) בנוסח המקורי -

"(ב) נקבעה לנפגע דרגת נכות יציבה מ-10% ועד 69%, יהיה זכאי:

(1) לתגמול בשיעור של אחוז אחד מהשכר הקובע לכל אחוז שבדרגת נכותו; לענין זה "השכר הקובע" - כמשמעותו בסעיף 1 לחוק הנכים, ובהתאם לשיעור השכר הקובע שנקבע בצו כאמור בסעיף 3 לאותו חוק.

(2) לריפוי, להחלמה ולשיקום רפואי שפגיעת האיבה ותוצאותיה מחייבות לתיתו, לפי ההוראות והכללים שנקבעו בסעיף 3 לחוק נפגעי איבה."

סעיף זה הוחלף לנוסח דלעיל בתיקון מס' 4 מיום 21.2.94.

(ב) הרואה עצמו נפגע מהחלטת הרשות המאשרת רשאי לערור עליה לפני ועדת עררים שהוקמה מכוח סעיף 11 לחוק נפגעי איבה וועדת עררים זאת תהיה מוסמכת גם לענין הסכם זה.

(ג) הוראות סעיפים 10 ו-11 לחוק נפגעי איבה יחולו, בשינויים המחוייבים, לגבי הסכם זה.

6. אישור פגיעת איבה

תנאי מוקדם לתביעה לתגמול לפי הסכם זה הוא שהרשות המאשרת או ועדת העררים, לפי הענין, אישרה כי פגיעה שאירעה היא פגיעת איבה כמשמעותה בהסכם זה.

7. הגשת תביעה

(א) תביעה לתגמול לפי הסכם זה תוגש על גבי טופס שקבע המוסד לכך. התביעה תוגש תוך שנים עשר חדשים מיום תחילתו של הסכם זה. הוגשה תביעה לאחר שנים עשר החדשים האמורים, תידחה התביעה.

(ב)⁴ הטוען כי פגיעה היא פגיעת איבה ושנכותו נגרמה כתוצאה מהפגיעה כאמור וכי מתמלאים בו התנאים האמורים בהגדרת "נפגע" וכן הטוען כי הפטירה נגרמה כתוצאה מפגיעת איבה - עליו הראיה.

(ג)⁵

(1) על אף האמור בסעיף קטן (א), יינתן תגמול לפי הסכם זה לזכאי, אם התביעה לתגמול הוגשה לאחר ה-16 במאי 1983 ובלבד שהתביעה הוגשה לא יאוחר מ-31 במרס 1987 ;

(2) נדחתה תביעה לתגמול לפי סעיף קטן (א), יהיה הנפגע רשאי להגיש תביעה חדשה, לא יאוחר מהמועד שנקבע בפסקה (1).

(ד)⁶ למרות האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ג) לעיל, תביעה לתגמול לפי סעיף 3(ב) תוגש תוך שנים עשר חודשים מיום תחילתו של תיקון מס' 4 להסכם זה או תוך שנים עשר חודשים מיום פטירתו של הנפגע או של האדם שמכוחו נתבע התגמול, לפי המאוחר מבין המועדים האמורים, ובלבד שלא ישולם תגמול לפי סעיף 3(ב) בעד תקופה שקדמה ליום תחילתו של הסכם זה - אם התביעה הוגשה בתוך שנים עשר חודשים מיום תחילתו, או בעד תקופה שקדמה ל-1 בחודש של החודש שבו הוגשה התביעה - אם התביעה הוגשה לאחר שנים עשר חודשים כאמור.

8. תחילת תשלום

תגמולים והטבות לפי הסכם זה ישולמו החל באחד לחודש שבו הוגשה התביעה לתגמול, אולם המוסד יהיה רשאי לשלם תגמולים והטבות ממועד מוקדם יותר, אך לא יותר מאשר בעד שנים עשר חדשים אחרונים שבתכוף לפני הגשת התביעה. בכל מקרה לא ישולמו תגמולים והטבות בעד התקופה שקדמה לתחילתו של הסכם זה.

⁴ ס' 7(ב) - בנוסח המקורי -

"הטוען כי פגיעה היא פגיעת איבה ושנכותו נגרמה כתוצאה מהפגיעה כאמור וכי מתמלאים בו התנאים האמורים בהגדרת "נפגע" - עליו הראיה."

אחרי המילים "בהגדרת "נפגע" בא "וכן הטוען כי הפטירה נגרמה כתוצאה מפגיעת איבה".

הסעיף שונה בתיקון מס' 4 מיום 21.2.94.

⁵ סעיפים 7(ג) ו-1(2) נוספו בתיקון 3 מיום 27.7.87 בנוסח דלעיל.

⁶ ס' 7(ד) - נוסף בתיקון מס' 4 מיום 21.2.94.

9. סייגים

(א) נפגע לא יהיה זכאי לתגמול אם השתייך לכוחות האויב, סייע להם או פעל בשליחותם או מטעמם או על מנת לקדם מטרותיהם.

(ב) יצא הזכאי לתגמול את ישראל לתקופה העולה על 6 חדשים, לא יהא זכאי לתגמול בעד תקופת שהותו מחוץ לישראל מעבר לתקופת ששת החדשים האמורים, זולת אם יצא את ישראל בשליחות ממלכתית, ציבורית או לצרכי קבלת טיפול רפואי שאושר על ידי המוסד.

10. מניעת תגמולי כפל⁷

הזכאי לתגמול לפי הסכם זה ולתגמול לפי חוק אחר, יחולו לגביו הוראות חוק נפגעי איבה, לענין תגמולי כפל, בשינויים.

11. שיפוי

(א) תגמולים לפי הסכם זה יינתנו מאוצר המדינה באמצעות המוסד.

(ב) המוסד יגיש לאישור משרד האוצר, לקראת כל שנת כספים הצעת תקציב למימון התגמולים לפי הסכם זה ולהוצאות המינהליות לביצוע הסכם זה.

(ג) האוצר יחזיר למוסד את ההוצאות המינהליות הנובעות מביצוע הסכם זה במסגרת התקציב המאושר ועל פי ההוצאות בפועל.

12. תוקף⁸

בטל.

ולראיה באו הצדדים על החתום

רפאל רוטר	איתן רף	עזרא סדן
המנהל הכללי של המוסד לביטוח לאומי	החשב הכללי	המנהל הכללי של משרד האוצר

⁷ ס' 10 - בנוסח המקורי -

"10. מניעת תגמולי כפל

(א) זכאי לתגמול הן לפי הסכם זה והן לפי חוק שלפיו משתלם תגמול מאוצר המדינה - הברירה בידו לבחור באחד התגמולים.

(ב) זכאי לתגמול לפי הסכם זה, המקבל תשלום מאוצר המדינה בגין אותה פגיעה, יהיה זכאי לתגמול על פי הסכם זה בלבד."

בתיקון מס' 3 מיום 27.7.87 נוסף סעיף קטן (ג) בנוסח כדלקמן:

"(ג) הוראות סעיפים 16 ו-17 לחוק נפגעי איבה יחולו, בשינויים המחוייבים, על זכאי לתגמול לפי הסכם זה."

בתיקון מס' 4 מיום 21.2.94 הוחלף לנוסח דלעיל.

⁸ ס' 12 - בנוסח המקורי - "תקפו של הסכם זה לשנה אחת".

בתיקון מיום 1.4.83 הוארך תוקפו של ההסכם עד ל-31.3.84.

בתיקון 2 מיום 10.8.84 הוארך תוקפו של ההסכם עד ל-31.3.86.

בתיקון מס' 3 מיום 27.7.87 - בוטל סעיף 12.

בתיקון מס' 4 מיום 21.2.94 נוסף סעיף תחילה ותחולה בנוסח כדלקמן -

"תחילתו של הסכם זה ב-1 בחודש שלאחר פרסומו ותשלומים לזכאים לפי סעיף (1)2 ישולמו רק בעד

התקופה שמיום התחילה ואילך."

